

Manden bag *Danmarks Graceland* – Elvis' andet hjem

Museumsdirektør Henrik Knudsens fascination af Elvis Presley begyndte med en sang og endte med hans eget Graceland. Undervejs mødte han både skepsis og modstand, men også en anerkendelse, der kulminerede, da Priscilla Presley tilbragte fem dage på Memphis Mansion i Randers.

ISSUE 04
2026
Tekst: Henrik Grønvald
Fotos: Jakob Vingtoft / Henrik Grønvald

"It's now or never ..."

Elvis' fløjlsbløde baryton tager imod allerede ved den hvide musikport, hvor noderne slanger sig hen over tremmerne.

"... come hold me tight"

For enden af den bugtede indkørsel troner et to-etagers sydstatspalæ.

Der er noget næsten provokerende over stedet. Ikke fordi huset larmer. Ikke fordi det er prangende. Men fordi det i selve sin grundidé nægter at føje sig efter omgivelserne – præcis som Elvis.

For hvad laver en tro kopi af Graceland midt i et randrusiansk erhvervsområde med Bauhaus, Jem & Fix og en bilvask som nærmeste naboer? Som om nogen har taget et stykke amerikansk kulturhistorie, pakket det omhyggeligt ind og fragtet det hele vejen til Danmark – blot for at stille det på den tilsyneladende helt forkerte hylde.

Men ifølge Henrik Knudsen, manden der fik idéen om at genskabe Elvis' hjem i Randers, kunne placeringen næppe have været bedre.

"Der passerer 65.000 køretøjer derude i døgnet," siger han og peger med tommelfingeren over skulderen mod lyskrydset bag os, hvor to lokale hovedfærdselsårer mødes.

"Bedre udstillingsvindue får man ikke."

Det originale Graceland ligger i øvrigt heller ikke i et fint boligområde i en stille forstad til Memphis, Tennessee, lader han forstå. Det er også omgivet af store forretninger, bilforhandlere og autoværksteder.

"Der er sket meget, siden Elvis faldt for huset i 1957."

Henrik Knudsen burde vide det. Han har besøgt Graceland over 100 gange.

MED HJERNEN ELLER HJERTET?

Gennem det imponerende indgangsparti med de høje, hvide søjler træder vi ind i Elvis' univers – og for et øjeblik føles det som at komme helt ind på livet af The King of Rock 'n' Roll.

Udstillingen indeholder relikvier og memorabilia fra Elvis' liv og karriere – eksempelvis de sorte læderstøvler, som han optrådte i ved flere Las Vegas-shows, Hawaii-skjorten fra filmen "Blue Hawaii" og den røde Lincoln Continental, som Elvis elskede at cruise rundt i.

Hjernen bag det, mange har betragtet som en vanvittig idé, gemmer sig under en lyseblå »Paramount Pictures-kasket.

Henrik Knudsen ser ellers ganske normal ud. Han trækker på smilebåndet, da vi kortvarigt berører emnet. For han har for længst vænnet sig til, at nogle betragter ham som lidt af en tosse. *"Måske det nærmest er en forudsætning,"* siger han og tilføjer så: *"Men jeg har nok lidt ADHD."*

"Det vigtigste har ikke været at bygge et museum. Det har været at fortælle historien ordentligt"

— Henrik Knudsen, museumsdirektør

Selv han kan stadig undre sig over, hvordan verdens eneste Elvismuseum uden for USA er havnet ved et stærkt trafikeret vejkryds i Kronjyllands hovedstad.

"Man kan godt spørge, om sådan en idé kommer fra hjernen eller hjertet," funderer han.

"Der vil sikkert være dem, der mener, at det selvfølgelig er hjernen. Men sådan har jeg aldrig selv oplevet det. Det er også hjertet. For det vigtigste har ikke været at bygge et museum. Det har været at fortælle historien ordentligt."

MØDET MED ELVIS

Henrik Knudsen byder på frokost i den tilstødende diner "Highway 51" - opkaldt efter hovedvejen ved Graceland, som dog for længst er blevet omdøbt til Elvis Presley Boulevard.

Det er en lun sommerdag – her ved middagstid grænsende til det svedige, så vi vælger et bord på terrassen i skyggen af en stor, sort markedsparasol.

Museumsdirektøren sender tankerne tilbage til barndommen i Odense.

Grundstenen til Memphis Mansion blev lagt en mindeværdig eftermiddag i 1972. Den blot otte-årige Henrik var lige kommet hjem fra skole og havde tunet ind på programmet "Top 20". Radioværten præsenterede et nyt hit af en amerikansk kunstner med et sjovt navn.

"Jeg havde aldrig hørt om Elvis Presley, men stemmen fascinerede mig. Han sang så utrolig smukt, og det var en fantastisk melodi. Den rørte noget i mig," erindrer han.

Nummeret var "Burning Love", og det var kærlighed fra første øjeblik.

ELVIS DØDE – EN PASSION BLEV FØDT

Fem år senere, den 16. august 1977, døde Elvis. Mens de fleste sørgede over tabet af et idol, blev dagen for Henrik Knudsen begyndelsen på en livsopgave. Den purunge Elvisfan lånte bøger og grammofonplader på biblioteket. Det var ikke længere sangene alene, der optog ham.

"Jeg var blevet fascineret af Elvis' historie, hans fattige baggrund, hans oprør. Da min lærer så fortalte, at det var forbudt at spille Elvis Presley bag Jerntæppet, forstod jeg for første gang, at musik kunne være farlig. Det gjorde mig jo bare endnu mere interesseret."

Gennem resten af skoletiden og ungdomsårene sugede Henrik Knudsen al tilgængelig viden om Elvis til sig. Han begyndte også at samle.

Uddannelsesmæssigt blev det ved en *"simpel"* handelsuddannelse. For som Henrik Knudsen tørt konstaterer, fik han mere ud af en singleplade på to et halvt minut, end skolen nogensinde formåede at lære ham.

I 1990'erne var han kørende sælger for Bosch. Ved siden af de mange kundebesøg og demonstrationer af det sidste nye inden for elektrisk værktøj levede han i et parallelunivers af pladebørser og udstillinger. Selv refererer han til perioden som *"min uofficielle Elvis-uddannelse".*

"Der var tidspunkter, hvor jeg tømte kontoen for et få en enkelt effekt, som jeg bare måtte eje"

Omverdenen var så småt begyndt at bemærke hans dybe betagelse. En dag spurgte turistchefen i Randers, om han havde lyst til at udstille sin samling i et tomt butikslokale i byen.

"Det ville jeg da gerne. Men det var nok en overdrivelse at kalde det en samling. Jeg havde en jakke, en autograf og en guldplade. Resten måtte jeg opfinde," erkender Henrik Knudsen, netop som han får serveret en Coca-Cola og en tårnhøj Devil in Disguise-burger med dobbelt cheddar.

"Elvis kunne godt lide burger og cola."

UDSTILLINGER TILTRAK TUSINDVIS

Den næste udstilling fandt sted i Søndervig i Vestjylland, hvor den i løbet af sommerferien tiltrak op mod 50.000 gæster om ugen. Det var her, Henrik Knudsen fik øjnene op for potentialet i en permanent udstilling.

På en rejse til Nashville besøgte han Musicians Hall of Fame & Museum. En rekonstruktion af faca-

den til Sun Studio i Memphis, hvor Elvis indspillede sine fem første singler bl.a. "That's all right Mama" satte nogle tanker i gang. I første omgang ville han lave noget tilsvarende i Danmark. Men så begyndte han at tænke i nye baner – og i meget større skala.

"Inden, jeg var kommet hjem, var idéen vokset. Jeg ville lave en kopi af Graceland."

Fuld af inspiration og gåpåmod vendte han hjem. Så meldte realiteterne sig.

"Jeg havde et klart billede af museet i mit hoved. Jeg kunne også se dineren for mig, og jeg kunne fornemme stemningen. Men jeg havde ikke overvejet, hvordan et køkken fungerer. Eller hvor mange toiletter der skal være på første sal."

Henrik Knudsen ler og retter på kasketten - ikke som en, der fortryder, men som en, der kender prisen for at lære.

"Min baggrund var jo ikke museumsdirektør eller kustode. Jeg var heller ikke entreprenør. Jeg blev nødt til at sætte mig ind i nogle ting, jeg aldrig før havde forholdt mig til. Det blev min livsuddannelse."

MILLIONER PÅ SPIL

Byggetankerne voksede hurtigt fra idé til virkelighed – og fra virkelighed til økonomisk alvor.

Der blev lånt penge. Fundet investorer. Regnet på alt det, som aldrig før havde indgået i Henrik Knudsens verden: Fliser, installationer, logistik, drift osv.

"Det kostede 25 millioner at bygge huset," afslører han.

"Og så kom interiøret oveni. Og samlingen."

"Jeg fik at vide, at det var verdens grimmeste hus"

Da mange af effekterne er klenodier med en betydelig affektionsværdi, har Henrik Knudsen ingen idé om, hvad hans kollektion er værd.

"Men den er forsikret for 15 mio. kr."

I øvrigt er kun en tredjedel af samlingen udstillet. Resten er opmagasineret.

Hvad har de mange indkøb gennem tiden kostet dig?

"Ingen anelse," lyder svaret promte.

"Men det er rigtig mange penge. Der var tidspunkter, hvor jeg tømte kontoen for et få en enkelt effekt, som jeg bare måtte eje."

VERDENS GRIMMESTE HUS

Museet åbnede for fuld musik den 14. april 2011, men det var ikke rock'n'roll fra dag ét.

Byens nye museumsdirektør blev mødt med betydelig skepsis. Indvendingerne stod i kø: Huset var forkert. For stort. For mærkeligt. Fejlplaceret.

"Jeg fik at vide, at det var verdens grimmeste hus," husker han.

"Men sådan er det jo. Folk står over for noget nyt og vurderer det ud fra deres egne forestillinger om, hvad der burde være her."

Henrik Knudsen lægger heller ikke skjul på, at han tog en chance. Efter åbningen var han derfor også forberedt på de uundgåelige "det kunne jeg da godt have fortalt dig"-kommentarer, hvis museet skulle blive en fiasko.

De dystre forudsigelser blev dog hurtigt gjort til skamme.

Det første år budgetterede direktøren med 25.000 gæster, som han anså for både realistisk og tilfredsstillende.

Da året var omme, var der solgt ikke færre end 120.000 entrébilletter. I dag har besøgstallet stabiliseret sig omkring 165.000 gæster årligt – lokalt kun overgået af områdets største turistattraktion, den tropiske zoo Randers Regnskov.

"Det er gået langt bedre, end jeg havde forestillet mig. Vi er efterhånden 54 medarbejdere, der driver stedet sammen. Og det hele begyndte med mig og en idé."

Driften har gennem alle år leveret sorte tal på bundlinjen – overskuddene har ligget mellem 100.000 og en million kroner. Samtidig bliver der hvert år skåret en solid luns af gælden. Manden, der tog en kæmpe chance og lånte en masse penge, kan snart kalde sig gældfri.

BESKEDEN VIKING

Henrik Knudsens amerikanske drøm har med andre ord vist sig også at være en ganske fornuftig dansk forretning. Tydeligt stolt understreger han: *"Vi har aldrig fået tilskud. Det er omsætningen, der holder det hele i gang."*

Til trods for, hvad han har udrettet, er der ingen store armbevægelser eller kække hoftevrik. Henrik Knudsen fremstår beskeden, jordnær og næsten modvillig over for store ord om, hvad han har opnået. Egentlig føler han sig bare heldig.

Måske er der noget viking over ham. Ikke den højtråbende kriger, men den stædige og sejlivede type, der tror på sin kurs og fortsætter – også i modvind.

De kritiske røster fik da heller aldrig lov til at definere projektet. Langt vigtigere var de øjeblikke, hvor omverdenen pludselig forstod, hvad Henrik Knudsen havde skabt – og anerkendelsen af, at der i landets syvendestørste by var opstået en attraktion af et sådant format, at en brun turisttavle ude på motorvej E45 i dag viser vej til Elvismuseet.

PLUDSELIG STOD ELVIS DER

Et af de store øjeblikke opstod ud af det blå på en helt normal åbningsdag i 2014. Pludselig stod ingen ringere end Elvis Costello i udstillingen iført en stor hat og små solbriller.

Museumsdirektøren blev så overrumplet af det uventede besøg, at han i første omgang skyndte sig ind på kontoret for at google den britiske stjerne. Jo, den var god nok. Og selvfølgelig måtte en sanger, hvis kunstnernavn bevidst spiller på Elvis Presley, lægge vejen forbi, når han nu alligevel gav koncert i byen.

De to talte sammen i flere timer - om musik, steder og historier. Afslutningsvis sagde den verdenskendte musiker så noget, som Henrik Knudsen aldrig glemmer.

"Han mente, at der er noget ved stedet, som ikke kan kopieres. Noget, som Graceland ikke har. Det handler ikke om størrelsen eller samlingen, men om den passion, vi har. Den kan man ikke købe sig til," refererer han.

"Priscilla var meget imponeret over samlingen og det, vi har skabt her. Det var den ultimative blåstempling"

Siden har mange andre internationalt kendte kunstnere lagt vejen forbi – eksempelvis Brian Wilson, Van Morrison og Elaine Paige. Sidstnævnte lod i øvrigt en smuk ikonisk musicalfortolkning klinge gennem udstillingslokalerne akkompagneret af et Schafer & Sons flygel, der tidligere har stået på Graceland.

Henrik Knudsen bød højest ved en auktion på Beverly Hills Hotel i Los Angeles.

Han skynder sig dog at understrege, at selv om han sætter pris på besøgene, er det ikke stjernerne, der bærer stedet – eller de 8 pct. af gæsterne, som er erklærede fans.

"Det er alle de andre," siger han.

"Dem, der kommer ind imellem. De almindelige gæster. Det er dem, vi lever af."

FEM DAGE MED PRISCILLA

Ét celebert besøg overgår dog dem alle.

Gennem årene havde Henrik Knudsen truffet Elvis' tidligere hustru, Priscilla Presley, flere gange. De havde opbygget, hvad han selv betragter som "et forretningsmæssigt venskab", og var kommet på julekort med hinanden.

Ved flere lejligheder inviterede den danske samler og Elvisentusiast hende til Randers for at se museet. I marts 2026 lykkedes det endelig.

Priscilla Presley kom til byen med sit følge og medvirkede i An Evening with Priscilla Presley i kulturhuset Værket. Under resten af det fem dage lange besøg fik Henrik Knudsen rig lejlighed til at være sammen med kvinden, der selv er en del af Elvismyten, mor til hans eneste barn, Lisa Marie Presley, og gennem årtier en trofast forvalter af rockikonets arv og eftermæle.

"Det var helt vildt. Jeg havde tænkt, at jeg nok blev nødt til at invitere hende ud at spise de fineste steder i byen. Men da vi fik frokost første dag i dineren, spurgte hun: "Kan vi ikke spise her hver dag, mens jeg er her." Hun synes, det var hyggeligt."

I oktober 2026 vendte Priscilla Presley tilbage på et nyt besøg. Henrik Knudsen er både beæret og bevæget. Pludselig er en af de mest betydningsfulde skikkelser fra Elvis' liv blevet en del af Memphis Mansions historie. *"Priscilla var meget imponeret over samlingen og det, vi har skabt her. Det var den ultimative blåstempling."*

BERØMMELSENS BAGSIDE

De førte mange samtaler, og Priscilla Presley delte rundhåndet ud af sine erindringer. Hun berettede om berømmelsen og dens bagside. Hun talte åbent om sin sorg, om at miste - både Elvis, Lisa Marie og barnebarnet Benjamin Keough - og et liv, hvor offentlighed og privatliv ubønhørligt hænger sammen.

"Hun lever jo en femstjernet tilværelse med folk, der ordner alting for hende, og hun har adgang til steder, hvor vi andre aldrig bliver budt ind. Alligevel har hun jo også måttet håndtere meget modgang og sorg. Jeg oplevede et menneske, som var meget nærværende og helt nede på jorden. Hun er sej - mega cool."

Henrik Knudsen er efterhånden også selv blevet lidt af en berømthed – sågar udnævnt til æresborger i Tennessee. Han fortsætter fortællingen om de kendte, han gennem årene har mødt og knyttet venskaber med, bl.a. den store Elvisfan Michael Poulsen fra det danske rock- og metalband Volbeat, da en tysk kvinde høfligt bryder ind.

Hun holder sin telefon frem og spørger, om Henrik Knudsen er manden på billedet.

"Tænk at jeg har noget, som er så interessant, at nogen vil se det, inden de dør"

Det kan han bekræfte. Kvinden overbringer en sidste hilsen fra en fælles ven i Kiel. Vennen er netop gået bort. Henrik Knudsen takker hende og forklarer efterfølgende sammenhængen.

"Klaus pjækkede fra skole i et helt år, da Elvis i slutningen af 1950'erne var udstationeret som soldat i Tyskland. Han ventede bare på Elvis hver dag og fik mange autografer. Han forblev en stor fan hele livet og har også været her flere gange."

ET SIDSTE ØNSKE

Dødsfaldet får Henrik Knudsens tanker til at springe til en mere vemodig mission, han har måttet påtage sig. Memphis Mansion får fra tid til anden besøg af Elvisfans, som ikke har langt igen.

"De terminale patienters sidste ønske er at besøge vores museum. Det imødekommer vi naturligvis gerne. Det kan være i kørestol med ledsagelse af en sygeplejerske og uden for åbningstid, men de er mere end velkomne," understreger Henrik Knudsen, som sætter stor pris på disse besøg og gerne stiller sig til rådighed for en personlig rundvisning.

"Tænk at jeg har noget, som er så interessant, at nogen vil se det, inden de dør."

Et halvt århundrede er gået, siden Elvis Presley døde. Men arven efter The King lever videre. Også i Randers, hvor hans historie har fået et helt særligt hjem.

"Elvis har givet verden så meget. Han er også årsag til, at jeg nu i mange år har kunnet leve af min hobby. Jeg er Elvis dybt, dybt taknemmelig."

5 FUN FACTS OM HENRIK KNUDSEN

Henrik Knudsen har:

- været i USA flere end 150 gange
- besøgt Graceland over 100 gange
- radiostationen "Always Elvis" med talks og Elvis-musik døgnet rundt
- fået bygget en tro kopi af Elvis' 45 kvm. barndomshjem på museets grund
- flere Elviseffekter i sit hjem end i udstillingen Lageret fylder 130 kvm.

BRUG AF MATERIALET:
DAW er udviklet til fri fornøjelse i alle relevante sammenhænge, der formidler, omtaler eller markedsfører Aarhusregionen. Brug det lystigt dér, hvor det kan inspirere, skabe fordybelse, give synlighed og sende gode fortællinger videre. I denne sammenhæng dækker "materialet" over alt indhold stillet til rådighed via DAW. Materialet er skabt med omtanke, og anvendelse skal derfor ske under følgende forudsætninger: Rettighederne til materialet tilhører VisitAarhus og/eller de angivne ophavspersoner. Materialet må ikke ændres, forkortes, omskrives eller brydes op uden forudgående aftale med VisitAarhus. Det må heller ikke trykkes, videresælges eller anvendes i kommercielle udgivelser med fortjeneste for øje uden skriftlig accept fra VisitAarhus. VisitAarhus samt de angivne ophavspersoner skal altid krediteres tydeligt ved brug af materialet. Vi vil meget gerne se, hvor materialet får liv. Send derfor gerne et link, en kopi, et billede eller en flaskepost til mhg@visitaarhus.com, når materialet bliver brugt.